

U svom filmu

Gen Z nova je generacija koja je odskočila od prethodnih, a najviše zato što su se promijenile okolnosti u kojima današnja djeca žive. Te nove okolnosti uzrokovane su modernom tehnologijom koja obiluje instant sadržajima. Dok gledamo savršene instant živote drugih ljudi kako rade savršene instant nudle (jer je tako najlakše, najbolje i najbrže), ništa ne moramo misliti. NIŠTA NE MORAMO MISLITI! Drugi nam ljudi na internetu govore kako se trebamo odijevati, kakve tenisice nositi i kako bismo trebali gledati na svijet.

Još jedan problem uočavam i kod sebe same. Moja koncentracija traje otprilike od trideset sekundi do jedne minute, koliko traje i prosječan video na društvenoj mreži. Ako želim nešto promijeniti, samo kliznem prstom po zaslonu. U stvarnoj situaciji ne mogu dugo pratiti nastavu, gubim interes pa zujim po učionici i nikako ne mogu pokrenuti svoje moždane vijuge.

Dok *skrolam* i gledam tuđe savršene živote, ponekad se osjećam jadno u svojoj koži, poželim biti netko drugi i osjećam da mi nešto nedostaje. Pitam tatu za savjet. Moj tata kaže da njega ispunjava i usrećuje čitanje. ČITANJE?! Oduvijek ga zanima geografija i svijet u kojem živimo, a tako ga malo vidimo! Voli čitati putopise zato što onda vidi sva ta čarobna mjesta koja bi volio posjetiti i doživjeti. Slušajući ga kako strastveno govori o knjigama koje su mu promijenile život, otkrile tko je on i o onima koje jedva čeka pročitati, palo mi je na pamet da nešto u tome mora biti! Ja svojem tati vjerujem! Vjerujem ja i učiteljima u školi kad nas potiču na čitanje, ali ovo mi je zbilja zazvučalo uvjerljivo. Odlučila sam pokušati.

Uzela sam prvu knjigu, neku tatinu, koja mi se našla pri ruci. Moram vam reći, gle čuda, da i nije baš na upravljanje jednim prstom! Prvih nekoliko stranica nije imalo veze s vezom, bile su jako nerazumljive i nisam vidjela nikakve slike o kojima mi je tata pričao. Budući da je čitanje jedne stranice trajalo više od minute, izgubila sam strpljenje i ostavila knjigu na stolu i primila se *surfanja* po društvenim mrežama. Sutradan kad sam se vratila umorna i bezvoljna iz škole, posljednja stvar koja bi me zanimala jest nastavak čitanja. Ali, odustajanje je za *luzere*, kako kaže moj tata, pa čisto da njega ne razočaram, uhvatim se ja opet one knjige.

Počnem čitati poslije ručka, ušuškana u dekiću. Nakon nekoliko rečenica nešto je počelo strašno škripati u mojoj glavi, a zvučalo je staro i zahrđalo. To je bio moj stari stroj za čitanje. Ne znam kako, ali vidjela sam ga točno u svojoj glavi kao veliki zastarjeli filmski kotač prekriven paučinom i bez filmske vrpce na

sebi. Nije se okretao od ranog djetinjstva kad sam voljela s tatom čitati slikovnice! Onda sam ga pokušala pokrenuti pročitanim riječima i rečenicama koje su se polako pretvarale u filmske slike. Isprva su bile mutne, nepovezane, likovi kao *stickman*! No, što sam brže i dalje čitala, stranice su počele letjeti pred očima, a moj se kotač sve brže vrtio i pretvarao rečenice u filmsku priču! Osjetila sam kako paučina nestaje, pauci se povlače s bojišta, a „film“ koji sam čitala, jako mi se svidio pa nisam ni primijetila da je pala noć. Toliko sam se udubila da sam izgubila pojam o vremenu, prestala sam brojiti stranice i samo sam UŽIVALA.

Nakon nekog vremena, sve je došlo na svoje mjesto. Kotač se vrtio kao podmazan, a podmazala sam ga ljubavlju prema knjigama koje sam počela strastveno otkrivati – na internetu. Slike su sada čiste i jasne. Prije spavanja odlazim na prostrane pejzaže svijeta i družim se s nevjerojatnim likovima. Osjećam se ugodnije u svojoj koži, biram izgled koji se meni sviđa. Doduše, izgubila sam sve vatrice na *snapchatu* i osjećam se kao prava *sigma*.

U knjigama sada skupljam hrabrost i vjeru u sebe i svoje odluke. Dok čitam, ne otkrivam samo životne priče drugih ljudi, već u njima pronalazim djeliće mozaika vlastitog života. Naučila sam suosjećati, ponekad biti oprezna, a uvijek biti zahvalna za ljubav i poštovanje.

Pozivam sve Gen Z – zombije da mi se pridruže u pokretanju svojeg stroja za čitanje. Dakle, svoje mašte!

Mirta Gregurić, 8. razred, OŠ Ksavera Šandora Gjalskog, Zabok